

مقایسه رفتار قابهای مهاربندی شده زانویی با هم مرکز

فراموز عالمی، کارشناس پژوهشگاه مهندسی سازه پژوهشگاه
بهرح حسینی هاشمی، استادیار پژوهشگاه مهندسی سازه پژوهشگاه

۱- چکیده

از جمله آیینه نامه ۲۸۰ ایران (ویرایش دوم) گردید. البته مهاربند خارج از مرکز نیز نارسایی هایی دارد از جمله اینکه تیرپیوند (Link Beam) که عامل اصلی جذب انرژی در این سیستم می باشد قسمتی از تیر اصلی است و پس از زلزله تیر اصلی باید تعمیر یا تعویض و سقف ترمیم شود؛ لذا، محققان در جستجوی روشی بودند که علاوه بر بالا بردن شکل پذیری قابهای مهاربندی شده، تقیصه مذکور را نیز برطرف نمایند که به عنوان یکی از روشها، سیستم مهاربندی زانویی پیشنهاد گردید.

مهاربندی یکی از سیستم های مقاوم کننده قابها در برابر نیروهای جانبی می باشد. مهاربندها به سه گروه عمده هم مرکز، خارج از مرکز و زانویی تقسیم می شوند. در این مقاله ضمن معرفی برخی از ویژگیهای سیستم مهاربندی زانویی و ارائه توصیه های طراحی این سیستم مهاربندی، رفتار قاب با مهاربند زانویی و مهاربند هم مرکز مقایسه شده است. علاوه بر آن، محدودیتی که در انتخاب ابعاد زانو نسبت به ابعاد تیر و ستون در طراحی این سیستم توصیه شده، ارزیابی گردیده است.

۲- مقدمه

۳- مهاربندی زانویی
پیشنهاد اولیه مهاربندی زانویی (Knee-Braced-Frame) در سال ۱۹۸۶ توسط اچوآ [۲] ارائه شد و از سال ۱۹۹۰ به بعد توسط محققان دیگری از جمله بلنдра [۳، ۴]، تحقیقات و آزمایشها ببر روی این سیستم انجام پذیرفته است.

مهاربند زانویی از دو عضو زانویی و قطعی (مهاربند) تشکیل شده است. اتصال اعضای زانویی به تیر و ستون به صورت صلب و اتصال اعضای قطعی به صورت مفصلی می باشد. ایده کلی این است که طراحی به گونه ای صورت پذیرد که در زلزله های شدید فقط عضو زانویی تسليم گردد و بقیه اعضا در حالت ارجاعی باقی بمانند و یا تعداد مفاصل خمیری در تیرها و ستونها و کمانش در مهاربندها کاهش

قابل ملاحظه ای یابد. برخی از ویژگیهای این سیستم عبارتند از:

۱- درجه گیرداری اتصال تیر به ستون به دلیل اتصالات صلب زانو به تیر و ستون در رفتار این سیستم تأثیر چندانی ندارد (شکل ۲) [۳].

۲- اثر سطح مقطع مهاربند بر سختی قاب (شکل ۳) پس از حد معینی نسبتاً ناچیز می باشد [۳].

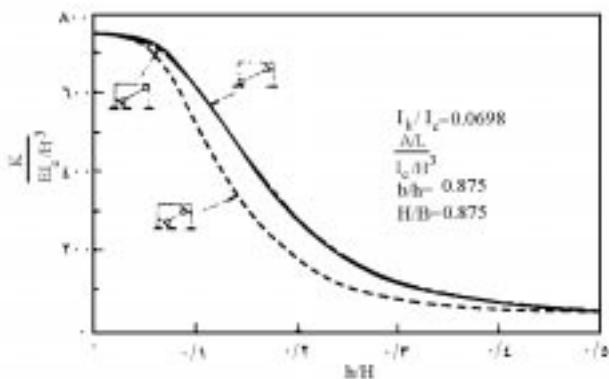
سازه های قابی مقاوم در برابر زلزله به چند گروه عمده قابهای مقاوم خمشی، قابهای ساده با مهاربندی و یا دیوار برشی و قابهای خمشی با مهاربندی و یا دیوار برشی (سیستم دو کانه) تقسیم می شوند. قابهای مهاربندی شده در سه گروه عمده هم مرکز (CBF)، خارج از مرکز (EBF) و زانویی (KBF) قرار می گیرند (شکل ۱).



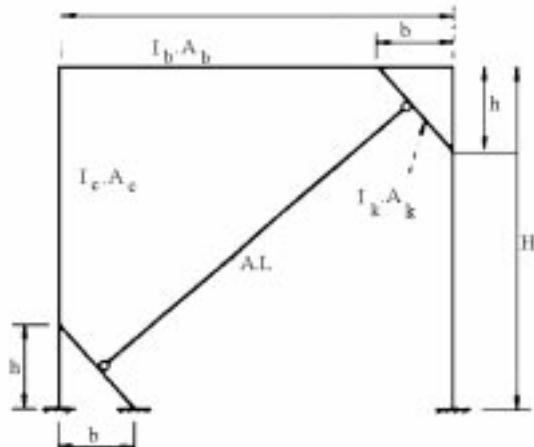
شکل (۱): انواع مهاربندی

سیستم مهاربندی هم مرکز که از سالها پیش متداول بوده است نسبت به قاب مقاوم خمشی معادل، سختی بسیار بالاتری دارد؛ اما به دلیل شکل پذیری پایین، در زلزله های شدید عملکرد مناسبی از خود نشان نداده است. برای افزایش میزان شکل پذیری قابهای مهاربندی شده، پوپوف در سال ۱۹۷۸ سیستم مهاربندی خارج از مرکز را پیشنهاد نمود [۱] که به دلیل عملکرد مناسب به سرعت وارد اکثر آیین نامه های زلزله

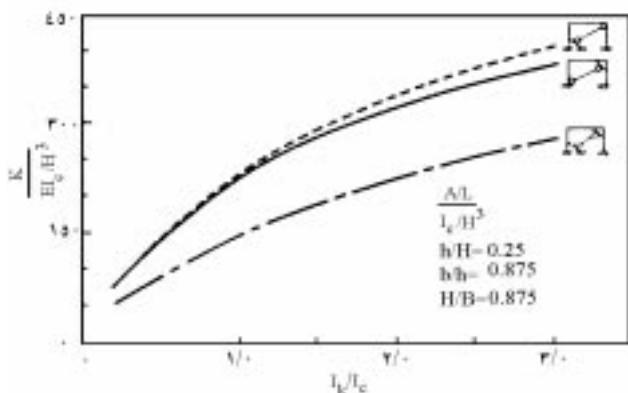
(اشکال ۳، ۴ و ۶).



شکل (۴): اثر طول زانو بر روی سختی قاب [۳]



شکل (۵): ابعاد قاب با مهاربندی زانویی [۳]

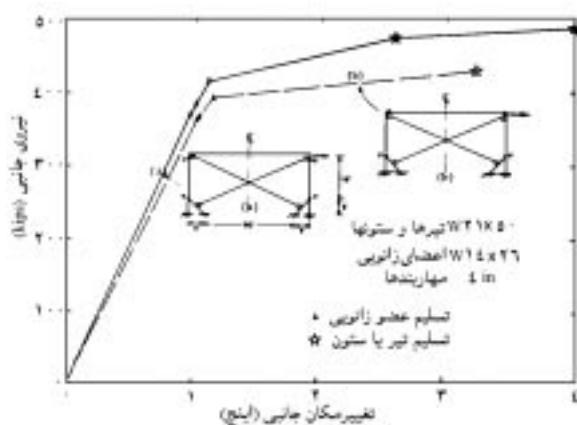


شکل (۶): اثر ممان اینرسی زانو بر روی سختی قاب [۳]

۴- توصیه های طراحی سیستم مهاربندی زانویی
الف) هنگامی که عضو زانویی در خمث تسلیم می شود [۳]

۱- طول عضو زانویی از $\frac{4M_p}{V_p}$ و یا هر یک از دو قسمت عضو

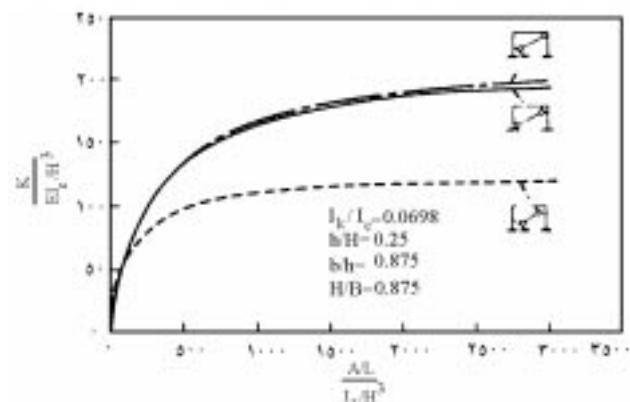
زانویی که طرفین مهاربندقرار می گیرند باید از $\frac{2M_p}{V_p}$ بزرگتر



شکل (۲): اثر گیره از اتصال تیر و ستون بر پاسخ غیر لاستیک قاب بیک طبقه [۳]

قب a با اتصالات صلب تیر به ستون، قاب b با اتصالات لولایی تیر به ستون

۳- تأثیر طول عضو زانویی در سختی قاب و مد تسلیم سیار با اهمیت است. زانوی کوتاه در برخ تسلیم می گردد؛ در حالی که، زانوی بلند در خمث تسلیم می شود. سختی ارجاعی قاب با کاهش طول عضو زانویی، افزایش می یابد (شکل ۴). با افزایش $\frac{h}{H}$ و h, H و سایر مشخصات ابعادی در شکل (۵) آمده است) سختی قاب کاهش یافته و این سیستم مهاربندی (شکل ۴) کم اثر می گردد [۳]. شکل (۴) نشان می دهد که وقتی $\frac{h}{H} \geq 0.3$ باشد، سختی قاب به طور قابل ملاحظه ای افزایش می یابد [۳].



شکل (۳): اثر سطح مقطع اعضای قطری بر روی سختی قاب [۳]

۴- با افزایش ممان اینرسی زانو، سختی قاب زانویی (شکل ۶) افزایش می یابد [۳].

۵- در تمامی حالات مشاهده می شود سیستم تک زانویی عملکرد مناسبتری (سختی بیشتری) نسبت به سیستم دو زانویی دارد

$$\text{کوچکتر از } \frac{1590}{\sqrt{F_y}} \text{ باشد (آیین نامه AISC عدد } M_P \text{ را ارائه می‌کند که برای فولاد نرمه محدودیت مربوطه } 32 \text{ می‌باشد.}$$

البته برای عضو زانویی در تغییر شکلهای پلاستیک خیلی شدید، محدودیت مذکور برای کنترل کمانش موضعی بال نشاری، بویژه وقتی تنשها در محدوده غیر خطی می‌باشند، کافی نبوده و مقدار مذبور یعنی $11/5$ پیشنهاد گردیده است [۳].

۵- توصیه می‌گردد که اساس مقطع پلاستیک عضو زانویی حداقل 5 درصد کوچکتر از ستون و یا تیر (هر کدام که بزرگتر باشند) با دارا بودن ظرفیت لنگر پلاستیک مقطع کوچکتر از $\frac{PLSina}{8}$ اختیار گردد. P ظرفیت تسلیم مهاربند، L طول عضو زانویی و A زاویه‌ای است که مهاربند با عضو زانویی می‌سازد. انتخاب این مقادیر تضمین می‌نماید که ابتدا عضو زانویی تسلیم گردد و مهاربندها در حالت الاستیک باقی بمانند. علاوه بر آن، هیچ گونه خرابی دائمی در تیرها و ستونها (بخصوص تردیک به تقاطع تیر و ستون با عضو زانویی) در خلال شکل گیری مفاصل پلاستیک در عضو زانویی رخ ندهد.

(ب) وقتی عضو زانویی در پوش تسلیم می‌گردد [۴]:

۱- طول عضو زانویی از $\frac{3.2 M_P}{V_P}$ (و یا هر یک از دو قسمت عضو زانویی که طریق مهاربند قرار می‌گیرند باید از $\frac{1.6 M_P}{V_P}$) کوچکتر باشد.

۲- در این حالت مقطع عضو زانویی می‌تواند قوطی شکل انتخاب نشود و مناسبتر است از مقاطع I شکل به صورت جفت (مانند مقاطع ستون) استفاده گردد.

۳- سایر ضوابط طراحی اعضای زانویی مشابه ضوابط طراحی تیرهای پیوند برشی در سیستم EBF می‌باشد. نکته مهم در طراحی قابهای با مهاربندی زانویی این است که شکل پذیری قاب KBF به عدد 5 تا 6 باید محدود گردد تا قاب بتواند مقاومت و پایداری کلی خود را حفظ نماید [۴]. این نتیجه که از آزمایشها به دست آمده برای هر دو سیستم مهاربند زانویی با تسلیم خمشی و برشی زانو باید رعایت گردد.

باشد. V_P و M_P ظرفیت لنگر و برش پلاستیک مقطع زانو

می‌باشد که از روابط (۱ و ۲) به دست می‌آیند:

$$M_P = ZF_y \quad , \quad V_P \equiv V_P^* = t_w d \frac{F_y}{\sqrt{3}} \quad (1 \text{ و } 2)$$

در این روابط F_y تنش حد تسلیم فولاد، t_w ضخامت جان (یا جانهای) عضو زانویی، d ارتفاع نیم‌خ و Z اساس مقطع پلاستیک عضو زانویی می‌باشد. علاوه بر آن، مطابق آیین نامه AISC برای اینکه عضو بتواند تا مرحله تسلیم خمشی بارگذاری شود برای طول مهار نشده بین دو مفصل پلاستیک مهارشده (که برای عضو زانویی نقاط اتصال آن به تیر و ستون در نظر گرفته می‌شود) رابطه (۳) باید صدق نماید:

$$l_{cr} \leq \frac{96500}{F_y} + 25 \quad (3)$$

که طول حداقل عضو زانویی (سیستم MKS) $l_{max} = 65r_y$ (برای فولاد نرم) نتیجه می‌شود. r_y شعاع زیراسیون عضو زانویی حول محور ضعیف است.

یک محدودیت دیگر، عدم کمانش عضو زانویی قبل از تسلیم خمشی است. با توجه به دو سر کیردار بودن عضو زانویی، بارکمانش آن معادل بارکمانش ستونهای دوسر کیردار می‌باشد؛ لذا حداقل نیروی محوری زانو تا لحظه تسلیم خمشی برابر است با:

$$P_{cr} = \frac{4\pi^2 EI}{l^2} \quad (4)$$

در رابطه (۴)، E و l مربوط به عضو زانویی است.

-۲- طراحی مهاربندها به صورت فشاری با کنترل کمانش صورت-می‌پذیرد. مهاربندها باید برای تحمل $1/5$ برابر نیروی وارد طراحی شوند و در برابر این بار، دچار کمانش و یا تسلیم نگردند [۳]. لاغری مهاربند نیز باید از $\frac{6025}{\sqrt{F_y}}$ که برای فولاد

نرمه ۱۲۳ می‌گردد تجاوز نماید [۵].

-۳- استفاده از مقاطع قوطی شکل توخالی، یکی از روشها برای کنترل کمانش جانبی- پیچشی زانو می‌باشد زیرا به دلیل سختی پیچشی بالا، این مقاطع نیاز به کنترل کمانش جانبی- پیچشی ندارند.

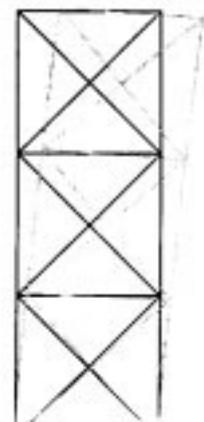
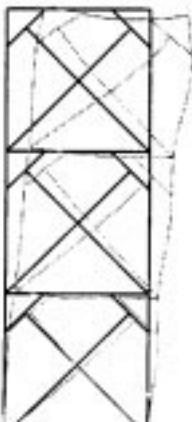
-۴- نسبت عرض به ضخامت در زانوهای قوطی شکل برای کنترل کمانش موضعی قبل از تسلیم خمشی مطابق BS5950 باید

۵- مقایسه چند قاب طراحی شده با سیستم های مهاربندی

زانویی و هم مرکز

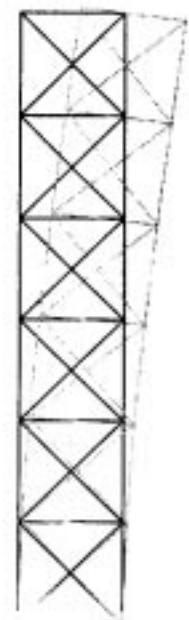
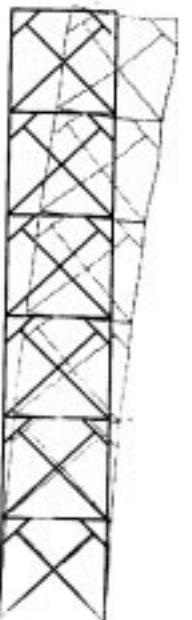
ابتدا دو قاب سه طبقه با مهاربندهای زانویی و هم مرکز (شکل ۷) با دهانه های مساوی و تحت بارهای مساوی (با فرض ضریب رفتار R برابر، البته مطابق آزمایشها و تحلیلهای انجام شده [۳ و ۴] شکل پذیری مهاربندی زانویی بسیار بالاتر از مهاربندی هم مرکز می باشد و نتیجتاً R مهاربندی زانویی از هم مرکز بیشتر و نیروی اعمالی به مهاربندی زانویی کمتر است) طراحی و مورد تحلیل خطی قرار داده شدند که مقادیر نیروهای اعضا و تغییر مکان جانبی طبقات در سیکلنهایی تحلیل در جدول (۱) ارائه گردیده است. طراحی قاب زانویی بر اساس تسلیم خشی زانو و مطابق توصیه های طراحی قسمت قبل انجام شده است. سپس دو قاب شش طبقه با مهاربندهای زانویی و هم مرکز (شکل ۸) نیز با دهانه های مساوی و تحت بارهای مساوی (معادل نصف بار اعمالی به قابهای سه طبقه برای بررسی توصیه های طراحی زانو تحت نیروهای متفاوت) طراحی و مورد تحلیل قرار گرفتند که نتایج نیرویی و تغییر مکان جانبی طبقه ای در سیکلنهایی در جدول (۲) درج شده است. در این حالت نیز طراحی براساس روابط مربوط به روش تسلیم خشی زانو انجام گردیده است. اتصالات تیر به ستون در تمامی قابهای تحلیل شده، لولایی بوده و اتصالات زانو به تیر و ستون صلب می باشد. نمودارهای لنگرخمشی و نیروی برشی مربوط به قابهای سه طبقه و شش طبقه با مهاربند زانویی (تحت اثر نیروهای جانبی) در شکل های (۹) و (۱۰) نشان داده شده است. مشاهده می شود که تحت اثر نیروهای جانبی، بیشترین خمش و برش جنب اعضا زانویی (عضوهایی که جهت تسلیم خشمی و یا برشی از قبل طراحی شده اند) گردیده است.

نکته بسیار مهم این است که با توجه به توصیه های طراحی اعضا زانویی، مقاطع انتخاب شده برای اعضا زانویی، کوچکتر از مقاطعی



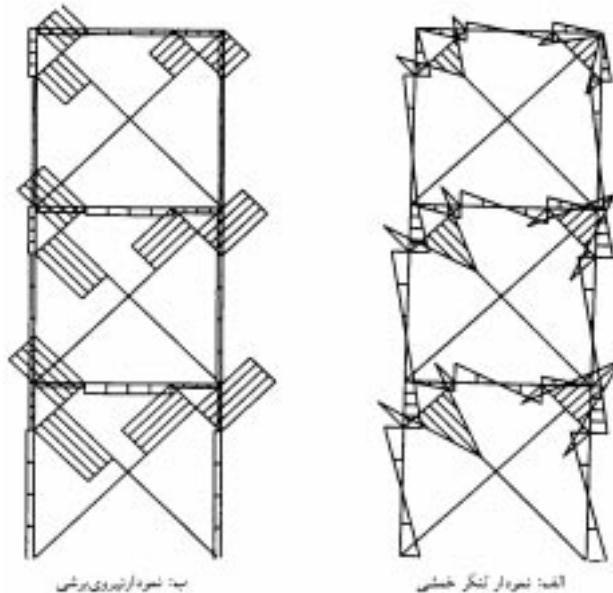
شکل (۷): قابهای سه طبقه

به دست آمده است که از روش طراحی معمول سازه های فولادی (روش تنش مجاز) به دست می آید. این تغییر در مقطع زانو، اثرهایی بر روی رفتار قاب مهاربندی شده دارد. نتایج جدول (۳) نشان می دهد که با کاهش مقطع زانو، سختی قاب مهاربندی شده زانویی به طور قابل ملاحظه ای کاهش می یابد. در جدول مذکور در ردیف اول، سختی قاب مهاربندی شده هم مرکز، در ردیف دوم، سختی قاب زانویی با رعایت توصیه های طراحی زانو و در ردیف سوم، سختی قاب زانویی با روش معمول طراحی سازه های فولادی (روش تنش مجاز) و بدون رعایت توصیه های طراحی زانو



شکل (۸): قابهای شش طبقه

شکل (۹): قابهای سه طبقه با مهاربند زانویی



جدول (۱): پاسخ تحلیل قابهای سه طبقه با مهاربند زانویی و با مهاربند هم مرکز

طبقه سوم			طبقه دوم			طبقه اول				
V (ton)	M (ton.m)	P (ton)	V (ton)	M (ton.m)	P (ton)	V (ton)	M (ton.m)	P (ton)		
۰/۰	۰/۰	۸/۰	۰/۰	۰/۱	۲۸/۰	۰/۲	۰/۶	۵۴/۰	CBF	ستون
۱/۱	۱/۳	۹/۰	۱/۱	۱/۰	۲۹/۰	۱/۸	۲/۲	۵۵/۰		
۲/۳	۱/۷	۵/۶	۲/۳	۱/۷	۲/۲	۲/۳	۱/۷	۰/۲	CBF	تیر
۱/۴	۰/۶	۱۱/۹	۱/۸	۱/۰	۱۲/۵	۱/۵	۰/۷	۱۲/۰		
۱/۷	۰/۷	۷/۱	۲/۳	۱/۰	۳/۷	۲/۸	۱/۴	۱/۵	KBF	
۰/۰	۰/۰	۱۱/۰	۰/۰	۰/۰	۱۷/۰	۰/۰	۰/۰	۲۰/۰		
۰/۰	۰/۰	۸/۸	۰/۰	۰/۰	۱۵/۱	۰/۰	۰/۰	۱۷/۴	CBF	مهاربندی
۴/۶	۱/۳	۶/۱	۷/۲	۲/۲	۹/۷	۸/۹	۲/۶	۱۱/۶		
زانویی			تغییر مکان			CBF				
۱۸/۷ میلیمتر			۱۰/۳ میلیمتر			۳/۴ میلیمتر				
۲۹/۶ میلیمتر			۱۰/۶ میلیمتر			۵/۶ میلیمتر			KBF	

جدول (۲): پاسخ تحلیل قابهای شش طبقه با مهاربند زانویی و با مهاربند هم مرکز

طبقه پنجم			طبقه سوم			طبقه اول				
V (ton)	M (ton.m)	P (ton)	V (ton)	M (ton.m)	P (ton)	V (ton)	M (ton.m)	P (ton)		
۰/۱	۰/۱	۱۸/۰	۰/۳	۰/۶	۵۹/۰	۰/۷	۲/۰	۱۱۲/۰	CBF	ستون
۰/۸	۱/۰	۱۹/۰	۱/۳	۱/۰	۶۰/۰	۲/۴	۳/۹	۱۱۳/۰		
۲/۴	۱/۷	۱/۶	۲/۷	۱/۸	۰/۲	۳/۰	۲/۰	۱/۷	CBF	تیر
۱/۶	۰/۶	۷/۰	۱/۴	۰/۶	۱۰/۰	۱/۰	۰/۴	۱۱/۰		
۱/۸	۰/۶	۲/۳	۲/۵	۱/۲	۰/۷	۳/۶	۱/۹	۰/۵	KBF	مهاربندی
۰/۰	۰/۰	۱۰/۸	۰/۰	۰/۰	۱۷/۱	۰/۰	۰/۰	۱۹/۵		
۰/۰	۰/۰	۹/۷	۰/۰	۰/۰	۱۵/۶	۰/۰	۰/۰	۱۶/۶	KBF	

۴/۵	۱/۴	۶/۸	۷/۶	۲/۲	۱۰/۲	۷/۹	۲/۳	۱۳/۱	KBF	زانویی
۴/۹/۳	۴ میلیمتر	۲۱/۵	۲۱ میلیمتر	۳/۸	۳ میلیمتر	CBF	تغییر مکان			

شکل (۱۰): قابهای شش طبقه با مهاربند زانویی

جدول (۳): سختی قابهای مهاربندی شده هم مرکز، زانویی با اعمال توصیه های طراحی زانویی

قاب شش طبقه	قاب سه طبقه	
سختی نسبی	سختی نسبی	
۱	۱	CBF
.۹/۴	.۶/۳	KBF با روش تنش مجاز
۱	.۹/۲	KBF بدون رعایت توصیه های طراحی زانو

جانبی در محل اتصال صلب زانو به تیر و ستون نمی تواند در تمامی طبقات یکسان باقی بماند. در مقایسه مقاطع تیرهای دو قاب هم مرکز و زانویی می توان گفت که در طبقات بالای قاب زانویی به دلیل طول دهانه کمتر تیر و اعمال لنگر کم زانو بر تیر، مقاطع تیرهای قابهای زانویی در طبقات بالا کمتر از مقاطع تیرهای قاب هم مرکز است. در طبقات پایین نظر به افزایش لنگر اعمالی از طرف زانو بر تیر، مقاطع تیرهای قابهای زانویی در این طبقات بیش از مقاطع تیرهای قاب هم مرکز می گردد.

۳- نیروی مهاربندها در هر دو سیستم تقریباً مساوی می باشد که مهاربندها در قاب زانویی با توجه به طراحی برای ۱/۵ برابر نیروی طراحی، مقاطعی کمی بزرگتر از مهاربندها در سیستم زانویی کوتاه‌تر بوده، لذا لاغری کوچکتر و در نتیجه تنش مجاز طراحی بزرگتر نسبت به قاب هم مرکز دارند.

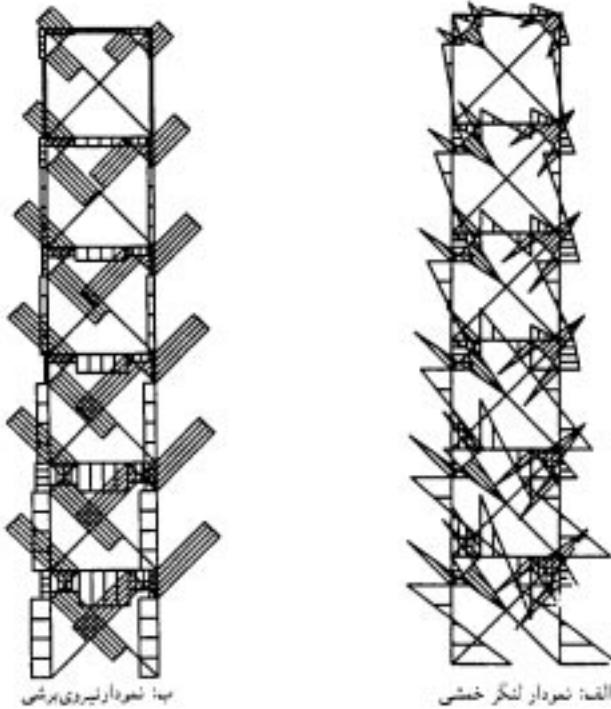
۴- با توجه به شکل پنیزی بسیار بالاتر سیستم KBF نسبت به سیستم CBF مطابق نتایج آزمایشها و تحلیلهای [۴ و ۳]، ضریب رفتار سیستم KBF قطعاً بزرگتر از CBF است؛ بنابراین، نیروی طرح قاب زانویی کوچکتر از قاب هم مرکز می باشد؛ لذا، مقاطع به دست آمده برای قاب زانویی که در حالت ضریب

برای قابهای سه طبقه و شش طبقه درج شده است. مشاهده می گردد که در قاب شش طبقه تحلیل شده که رعایت توصیه های طراحی زانو تغییرات چندانی در مقطع زانو ایجاد نکرده است، سختی قاب حدود ۹۳ درصد قاب هم مرکز بوده است؛ در حالی که در قاب سه طبقه زانویی که تغییرات زیادی در مقطع زانو وجود داشته است سختی قاب حدود ۶۳ درصد قاب هم مرکز می باشد که حاکی از تأثیر زیاد مشخصات مقطع عضو زانویی بر سختی قاب مهاربندی شده است.

برخی از نکاتی را که از نتایج مندرج در جداولهای (۱) و (۲) می توان دریافت عبارتند از:

۱- نیروی محوری ستونها در هر دو نوع قاب مهاربندی شده هم مرکز و زانویی معادل می باشد؛ در حالی که لنگر اعمالی به ستونها در قاب زانویی بیشتر است. البته طول کماشی ستونها در قاب زانویی کمتر از قاب هم مرکز می باشد که نتیجتاً مقاطع تقریباً معادلی به دست آمده است.

۲- مقاطع تیرها در تمامی طبقات قاب هم مرکز یکسان است؛ در حالی که، در قاب زانویی به دلیل اعمال لنگر نیروهای



قاب هم مرکز معادل دارد که حاکی از تأثیر شدید مشخصات مقطع عضو زانویی بر سختی قاب زانویی می باشد.

۳- در مقایسه انجام شده در این مقاله حتی با فرض ضریب رفتار (R) برابر، وزن کل مصالح مصرفی در دو سیستم زانویی و هم مرکز تزدیک به هم بوده است؛ در حالی که، سیستم زانویی مطابق آزمایشها و تحلیلها شکل پذیری بالاتر و عملکرد مناسبتری در برابر نیروهای لرزه ای دارد. علاوه بر آن، چنانچه R واقعی سیستم زانویی (که قطعاً بزرگتر از R سیستم هم مرکز است) در به دست آوردن نیروی طرح اعمال شود مقاطعی کوچکتر از سیستم هم مرکز مورد نیاز خواهد بود.

۷- مراجع

- 1-Popov, E.P., and Charles, W. R., "Eccentrically Braced Earthquake Engineering and Structural Dynamics, Vol. 19, pp.847-858, (1990).
- 2-Aristizabal-Ochoa, " Disposable Knee Bracing Improvement in Seismic Design of Steel Frames", J. of Structural Engineering, Vol.112, No.7,(1988).
- 3-Balendra, T., Sam, M.T., and Liaw, C.Y., " Diagonal brace with Ductile knee Anchor for A Seismic Steel Frame", آیین نامه طرح ساختمانها در برابر زلزله، ویرایش دوم، ۱۳۷۶.

رفتار برابر، تقریباً با قاب هم مرکز برابر است با کاهش نیروهای طراحی کوچکتر خواهد شد.

۶- نتیجه گیری

- ۱- بررسیهای انجام شده ببروی سیستم مهاربند زانویی حاکی از سختی تزدیک و شکل پذیری بالای این سیستم مهاربندی [۳ و ۴] در مقایسه با سیستم مهاربندی هم مرکز می باشد.
- ۲- رعایت توصیه های طراحی زانو در سیستم زانویی در حالتی که مقطع عضو زانویی چندان تغییر نسبت به حالت طراحی به روش تنفس مجاز نمی کند تغییر چندانی در سختی قاب زانویی نسبت به قاب هم مرکز معادل ایجاد نماید؛ اما، وقتی میان مشخصات مقطع عضو زانویی که با رعایت توصیه ها، طراحی شده، با مقطع طرح شده به روش تنفس مجاز تفاوت زیاد است سختی قاب زانویی تفاوت نسبتاً زیادی با سختی Steel Frames for Earthquake", J. of Structural Division, Vol.104 No. st3, (1978).
- 2-Aristizabal-Ochoa, " Disposable Knee Bracing Improvement in Seismic Design of Steel Frames", J. of Structural Engineering, Vol.112, No.7,(1988).
- 3-Balendra, T., Sam, M.T., and Liaw, C.Y., " Diagonal brace with Ductile knee Anchor for A Seismic Steel Frame", آیین نامه طرح ساختمانها در برابر زلزله، ویرایش دوم، ۱۳۷۶.